

5.
juxta Satiricum (*Sat. XIII, v. 189.*) — quippe minuti
semper & infirmi est animi exiguiq; voluptas
ultio. Continuo sic collige, quod *vindicta*
nemo magis gaudet quam foemina — —

Deniq; apud *Justinum* duo adhuc sunt loci ferme paralleli, alter est
(XXIV, 3, 10), *Sed nec Ptolemaeo inulta scelera fuerunt*, alter (XXXIX,
5, 1), *Sed nec Alexandro cades tam nefanda inulta fuit*: in quibus
sanè *inultus* possit explicari per *impunitus*, quod observat quoque
Taubmannus in Plaut. Mostellar. V, 1, 63: an verò ubiq; locum inveni-
at, meritò negabitur. Quid enim fiet illo *Horatij* (*Epod. XVI, ult.*)
Inultus ut flebo puer: & *Claudiani* illo (*lib. II. in Eutrop. v, 209.*)

— — — — & flebis *inultus*

cùm pateant tantæ nullis custodibus urbes?

Num. III. hujus Programmi. CXXV. ut & num. IIX. Progr. CLI,
dixi de *letbo ignavo* seu *ignobili*, cujus apud *Sallust.* (*Jugurt. b. c. 106. al.*
126.) Sulla meminit, quando animo feroci negat se totiens fufum
Numidam pertimescere, virtuti suorum fatis credere, etiam si cer-
ta pestis adesset; mansurum potius, quàm proditis, quos ducebat,
turpi fugâ incertæ ac forsitan post paullò interitura vitæ parceret.
De homine seu milite hujusmodi valet illud *Ovidianum* (*lib. VII.*
Met. v. 546.) — — — — morbo moriturus inertis.
Unde flentes *Macedones* (apud *Curt. III, 5, 5.*) querebantur *Alexan-*
drum suum non in acie saltem, non ab hoste dejectum, sed abluen-
tem aquâ corpus ereptum esse & extinctum. Ipse quoq; idem que-
rebatur (§. 10.) *obscura & ignobili morte* in tabernaculo suo extin-
gui, cujus tamen preces non erant, quæ *Cæsarianorum veterano-*
rum apud *Lucanum* (*l. V. v. 278.*)

Non duro liceat morientia cæspite membra
ponere, non animâ galeam fugiente ferire,
atq; oculos morti clausuram quærere dextram,
conjugis illabi lacrimis uniq; paratum.